

Сборник съдебна практика

Дело C-591/10

Littlewoods Retail Ltd и др.
срещу
Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division)

„Втора и Шеста директива ДДС — Данък, платен по получени доставки — Възстановяване на надвзетия данък — Изплащане на лихва — Способи“

Резюме на решението

Право на Европейския съюз — Права, предоставени на частноправни субекти — Данъци, събрани в нарушение на правото на Съюза — Възстановяване на данъка върху добавената стойност, както и на лихвата върху размера на този данък — Способи — Приложение на националното право — Граници — Спазване принципите на ефективност и на равностойност — Проверка, възложена на националния съд

(член 11, дял В, параграф 1 от Директива 77/388 на Съвета)

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че изисква данъчнозадълженото лице, което е надвнесло данък върху добавената стойност, събран от съответната държава членка в нарушение на законодателството на Съюза относно данъка върху добавената стойност, да има право на възстановяване на събрания в нарушение на правото на Съюза данък, както и право да му бъде изплатена лихва върху размера на този данък. Въпросът дали върху главницата трябва да се начисли проста, сложна или друг вид лихва, трябва да бъде разрешен въз основа на националното право при спазване принципите на ефективност и на равностойност.

Принципът на ефективност, който забранява на държавите членки да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза, налага националните норми, свързани именно с изчисляването на евентуално дължимите лихви, да не водят до лишаване на данъчнозадълженото лице от подходящо обезщетение за причинената от недължимото плащане на данъка върху добавената стойност загуба. Запитващата юрисдикция следва да се осъществи необходимата във връзка с това проверка.

Принципът на равностойност предполага съответната национална норма да се прилага еднакво и за исковете, основани на нарушение на правото на Съюза, и за исковете, основани на нарушение на вътрешното право, които имат сходни предмет и основание. Този принцип обаче не може да се тълкува в смисъл, че задължава държава членка да разшири прилагането на най-благоприятния си вътрешноправен режим по отношение на всички предявени в дадена област на правото искове. За да се увери, че този принцип се спазва, запитващата юрисдикция,

която единствена познава непосредствено правилата за исковете за възстановяване на суми, предявени срещу държавата, следва да провери дали съответстват на посочения принцип правилата, чието предназначение е да гарантират във вътрешното право защитата на правата, които субектите на правото черпят от правото на Съюза, и да провери както предмета, така и основните характеристики на исковете по вътрешното право, за които се твърди, че са сходни. За тази цел националната юрисдикция трябва да провери дали съответните искове са сходни от гледна точка на предмета, основаниято и основните им характеристики.

(вж. точки 28—31 и 34 и диспозитива)